

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2019-470

18.6.2019

Eika Forsikring AS

Bilansvar

Møtekollisjon – skylddeling – bal. § 8.

Det oppsto møtekollisjon mellom klager og motpartens bil på en landevei. Det forelå ikke felles skademelding i saken, men partene var enig i at sammenstøtet oppsto på smal vei hvor det ikke var normale passeringmuligheter. Begge partene hevdet imidlertid å ha stått i ro i kollisjonsøyeblikket. Klager anførte at motparten hadde kommet over i motsatt kjørefelt og viste til en vurdering av NAF om at bildene av skadene og av motpartens bremsespor tydet på at motpartens bil hadde dradd over i klagers kjørebane. Selskapet kunne ikke se dokumentert uaktsomhet/brudd på trafikkregler på noen av partene sin side og fant at hver part måtte bære sin egen skade. Nemnda kom til at selskapets skylddeling var korrekt.

Saksfremstilling

Saken gjelder skyldfordeling etter sammenstøt mellom to biler, jf. bal. § 8.

Møtekollisjonen mellom klager og motpartens bil oppsto den 7.10.18 i T kommune. Partene var enig i at sammenstøtet skjedde på smal vei hvor det ikke var normale passeringmuligheter. Det forelå ingen felles skademelding i saken, og partene var uenig i hvem som var ansvarlig for uhellet. Av klagers forklaring (bil A) fremkom:

Kom kjørende mot bakketopp. Traff motgående bil i stor hastighet. Tråkket inn brems og clutch ellers hadde motor stoppet i kollisjonsøyeblikket. Satt gir i fri og gikk ut av bilen for å se skade.

Bil B var mindre skadet og kunne kjøre videre. Måtte rope til vedkommende for å få skrevet skademelding. Fikk bare opplysningene som står på vedlagte lapp.

Klager opplyste at han kjørte i 30-40 km/t da situasjonen oppsto og tilnærmet 0 km/t da sammenstøtet oppsto.

Motparten hadde i sin skademelding krysset av for "parkert/sto stille i kollisjonsøyeblikket". Av motpartens forklaring (bil B) fremkom:

Kjøretøy A kommer imot meg på en smal vei. Jeg stopper opp motpart stopper ikke opp, men kjørte inn i vår bil. 3 vitner som kan bekrefte dette.

Motparten opplyste om en hastighet på 55 km/t da situasjonen oppsto og 0 km/t da sammenstøtet inntraff. Fartsgrensen på stedet var 60 km/t.

Klager anførte at motparten måtte bære fullt ansvar for uhellet fordi han kom over i klagers kjørefelt i forbindelse med nedbremsingen. Klager viste til bilder fra ulykkesstedet og til egen oppmåling av motpartens bremsespor til ca. seks meter. Klager tok kontakt med NAF for en vurdering av ansvaret og oversendte bilder av skadestedet og skadene på bilene. Av NAF sin vurdering av 9.1.19 fremkom:

Ut fra en vurdering av bildet sammen med tekniker mener vi det fremstår som overveiende sannsynlig at motparten har bremsset pga. farten og bilen har dradd over i motgående del av kjørebane. Når skadene er

helt ytterst på venstre skjerm/støtfanger er det klart overveiende sannsynlig at det er motparten sitt ansvar og dette skulle ikke vært noe deling av skyld. Gitt motparten hadde holdt bilen rett frem ville dette ikke blitt noe sammenstøt.

Selskapene løste saken med at hver part måtte bære sin egen skade, jf. bal. § 8 første ledd fordi det ikke var dokumentert ansvarsgrunnlag for noen av partene.

Klager har anført at motparten må bære fullt ansvar. Bremsesporene til motpartens bil er oppmålt til ca. seks meter. Av bildene ser man tydelig at bremsesporene dreier inn mot midten av veien. Tekniker hos NAF har vurdert dette til at det er sannsynlighetsovervekt for at motparten bremsset ned pga. høy fart, og at bilen har dradd over i motgående kjøreretning. Skadene på bilene tyder på det samme da klagers skade er på siden av bilen, mens motpartens skade er helt ytterst på kanten. Det var ingen bremsespor etter klagers bil. Motparten har kjørt uaktsomt ved å ha kjørt i 55 km/t over en bakketopp med smal veibredde. Motparten har også hevdet at han har tre vitner til hendelsen, men det var kun én medpassasjer i bilen.

Selskapet har anført at saken må løses med at hver part bærer sin egen skade, jf. bal. § 8 første ledd. Skaden inntreffer på smal vei hvor begge parter hevder å ha stoppet før uhellet. Selskapet kan ikke se at motpartens bremsespor er dokumentert. Uansett vil ikke dette få betydning for ansvarsspørsmålet all den tid motparten hevder å ha kjørt innenfor fartsgrensen da bremsingen startet, og kjøretøyet kom til stopp ved hjelp av egne bremsespor. Uttalelsen om bremsespor sannsynliggjør ikke at motparten var i bevegelse da uhellet inntraff. I denne saken er det ikke fremlagt bevis som taler til fordel for at en av partene er mer å legge til last enn den andre. Da begge i tillegg hevder å ha stoppet og stått stille da uhellet inntraff, er det ikke mulig å plassere ansvaret, jf. trafikk-/og erstatningsreglene.

Sekretariatets avgjørelse: Nemndas sekretariat avgjorde saken 10.4.19 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Klager fikk ikke medhold.

Sekretariatet la til grunn at selskapets standpunkt om at hver part måtte bære sin egen skade var korrekt:

På bakgrunn av sakens dokumenter legger sekretariatet til grunn at sammenstøtet oppsto på smal vei hvor det ikke er mulighet for normal passering. Det foreligger ikke felles skademelding i saken. Begge parter hevder å ha stoppet og å ha stått stille på kollisjonsøyeblikket. Av partenes forklaringer fremgår at begge kjørte under fartsgrensen på stedet.

Klager hevder at motparten kom over i motsatt kjørebane. Klager har vist til at motparten hadde bremsespor på ca. 6 meter. Dette ifølge hans egen oppmåling. Det er også innhentet uttalelse fra NAF om at bremsesporene til motparten viser at bilen har blitt dradd inn mot midten av veibanen i forbindelse med nedbremsingen.

Sekretariatet kan ikke på bakgrunn av sakens dokumenter se tilstrekkelig dokumentasjon for at motparten har kommet over i feil kjøreretning. Vi minner om at sekretariatet, herunder Finansklagenemnda, innehar ikke den tekniske kompetanse til på selvstendig grunnlag ta stilling til hvordan et sammenstøt har oppstått basert på bilder av bremsespor eller skadene på bilene. Vår vurdering må derfor baseres på den foreliggende dokumentasjonen i saken. Det foreligger en uttalelse fra NAF advokat som har diskutert saken med en tekniker. Av sakens opplysninger fremgår imidlertid at NAF har foretatt vurdering på bakgrunn av bildene av bremsesporene og bilene. Bildene i saken er etter vårt syn ikke tilstrekkelig for anføre at motparten er ansvarlig for kollisjonen. Bremsesporene kan heller ikke sannsynliggjøre at motparten kjørte for fort eller uforsvarlig på tidspunktet for uhellet. Det foreligger ingen uavhengige vitneforklaringer eller annet teknisk bevis som kan sannsynliggjøre klagers påstand.

På bakgrunn av det ovennevnte har sekretariatet kommet til at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis for at noen av partene har opptrådt uaktsomt/brutt noen trafikkregler. Det foreligger ikke felles skademelding i

saken og begge parter hevder å ha stått stille i kollisjonsøyeblikket. Korrekt løsning må således være at hver part bærer sin egen skade jf. bal. § 8 første ledd og FinKN 2017-522.

Sikrede fikk ikke medhold i klagen. Sikrede klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapets skyldfordeling er korrekt, jf. bal. § 8.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Elisabeth Okkenhaug (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).